

การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของค่านิยมและพฤติกรรม ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษา

**Development of a Causal Model of Values and Behaviors of Secondary School Students
Based on the Sufficiency Economy Philosophy**

วรังคนาง ชูแก้ว* และวนรรษี แคมเกตุ
Warangkanang Chookaew* and Wannee Kaemkate

ภาควิชาวิชัยและอิติวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย

Abstract

The purposes of this research were: 1) to study and compare the level of values and behaviors of secondary school students of different backgrounds based on the sufficiency economy philosophy 2) to develop a causal model of values and behaviors of secondary school students based on the sufficiency economy philosophy and 3) to examine the goodness of fit of the model with empirical data. The research samples consisted of 1,193 secondary school students. The research instruments were questionnaires, which had the reliability coefficients .6583 to .8818. The research findings were: 1) values and behaviors based on the sufficiency economy philosophy of secondary school students were at a high level. Females had higher values and behaviors than males, students in pilot and prototype schools had higher values and behaviors than students in pilot schools and students in prototype schools, 2) the school environment factor had the highest direct effect on the values base on the sufficiency economy philosophy and the student's characteristics factor had the highest direct effect on the behaviors base on the sufficiency economy philosophy, and 3) the causal model fitted the empirical data ($\chi^2 = 80.84$, df = 122, p = .998, GFI = 1, AGFI = 0.98, RMR = 0.004).

Keywords: causal model (โมเดลเชิงสาเหตุ); values (ค่านิยม); behaviors (พฤติกรรม); the sufficiency economy philosophy (ปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง)

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีภูมิหลังต่างกัน 2) เพื่อพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษา และ 3) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุของค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงปรัชญา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 1,193 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบ 2 ขั้นตอน แล้วมีอีกที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ซึ่งมีความเที่ยงในการวัด ด้วย俈ประสัมฤทธิ์ได้ ตั้งแต่ .6583 ถึง .8818 พลิกการ

* ผู้รับผิดชอบที่ตีพิมพ์ รหัสติดต่อ โทร.+668 5882 1172

E-mail Address: warang.c@hotmail.com

วิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีค่าก่อ尼ยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับค่อนข้างสูง โดยเพศหญิงสูงกว่าเพศชาย นักเรียนในโรงเรียนที่เป็นทึ่งโรงเรียนด้านแบบและนำร่องสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนด้านแบบและนักเรียนในโรงเรียนนำร่อง 2) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนมีอิทธิพลทางตรงสูงสุดต่อค่าก่อ尼ยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคลมีอิทธิพลทางตรงสูงสุดต่อพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ 3) โมเดลเชิงสาเหตุของค่าก่อ尼ยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมีค่าทดสอบด้วยชี้วัดเชิงประจักษ์ ($\chi^2 = 80.84$, $df = 122$, $p = .998$, GFI = 1, AGFI = 0.98, RMR = 0.004)

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ค่าก่อ尼ยมและพฤติกรรมมีความสำคัญต่อมนุษย์เป็นอย่างมาก เพราะสามารถทำให้มนุษย์ได้รับสิ่งที่ต้องการ เกิดความพึงพอใจและดำรงชีวิตได้อย่างเป็นสุข มีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ตั้งแต่ผลกระทบไปถึงความเจริญ ความเสื่อมของสังคมและความมั่นคงของชาติ กระทรวงศึกษาธิการ ปลูกกระแสการพัฒนาและแก้ปัญหาสังคมโดยชุมชนโยบายจัดการศึกษา น้อมนำ เอกปรัชญา “เศรษฐกิจพอเพียง” ตามแนวพระราชดำรัส เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจะเกิดประโยชน์สูงแก่ทั้งตนเอง ครอบครัว ชุมชนและประเทศชาติ ซึ่งเป้าหมายสำคัญคือ การทำให้เกิดรู้จักความพอเพียง อบรมบ่มเพาะให้เด็ก มีความสมดุลทางเศรษฐกิจ สังคม ตั้งแต่ด้านความต้องการและวัฒนธรรม

การขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษา ปีงบประมาณ 2550 ของกระทรวงศึกษาธิการ ในด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จากรายงานผลการดำเนินงานพบว่า สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนมีหลักคิดและหลักปฏิบัติในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียงแต่ยังขาดการลงมือปฏิบัติจริงนั้น สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนจะต้องได้รับการเสริมสร้างและปลูกฝังค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างจริงจังต่อไป โดยเฉพาะเด็กในระดับนักเรียนศึกษาชั้นเกือบทั้งหมดจะมีอายุระหว่าง 12-18 ปี ซึ่งอยู่ในระยะของวัยรุ่น อันเป็นวัยเปลี่ยนจากวัยเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่ เป็นวัยที่ไตร่ต่อการยอมรับสิ่งใหม่และง่ายต่อการเปลี่ยนแปลง ค่านิยมจะมีบทบาทต่อการตัดสินใจ เพราะเป็นระยะที่ค่านิยมนี้พัฒนาการได้มาก

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยังไม่พบว่ามีงานวิจัยใดที่ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อค่าก่อ尼ยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของนักเรียน เพราะในการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้ค่าก่อ尼ยมและพฤติกรรมที่เหมาะสมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนั้นมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาถึงสาเหตุหรืออิทธิพลของปัจจัยต่าง ๆ เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางแก้สถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปพิจารณาในการเสริมสร้างและปลูกฝังค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างเหมาะสมต่อไป นอกจากนี้จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมและพฤติกรรม พบว่า ยังไม่พบงานวิจัยที่มุ่งศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของค่าก่อ尼ยมและพฤติกรรมของนักเรียนที่เป็นลักษณะของโมเดลความ

สัมพันธ์เชิงสาเหตุในภาพรวม

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาอยู่ในระดับใด และมีปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาโดยมุ่งเน้นไปที่ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีภูมิหลังต่างกัน
2. เพื่อพัฒนาไมโครเดลเชิงสาเหตุของค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
3. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของไมโครเดลเชิงสาเหตุของค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนต้นแบบการจัดกระบวนการเรียนการสอนและการบริหารจัดการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและโรงเรียนนำร่องทดลองตัวอย่างชุดหน่วยการเรียนรู้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 67 แห่ง จำนวน 98,488 คน

ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัย คือ ตัวแปรแฟง 6 ตัวแปร ประกอบด้วย ตัวแปรตาม 2 ตัวแปร ได้แก่ ค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และตัวแปรต้น 4 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ประโยชน์ทางวิชาการ ได้ข้อมูลเกี่ยวกับระดับค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ทราบถึงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา และได้เครื่องมือในการสำรวจระดับค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. ประโยชน์ในการนำไปปฏิบัติ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับข้อมูลสารสนเทศในการเสริมสร้างและปลูกฝังค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย ในลักษณะของความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (causal relationship) กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนด้านแบบการจัดกระบวนการเรียนการสอนและการบริหารจัดการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนนำร่องทดลองใช้ตัวอย่างชุดหน่วยการเรียนรู้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และโรงเรียนที่เป็นทั้งโรงเรียนด้านแบบและโรงเรียนนำร่อง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 1,200 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบ 2 ขั้นตอน โดยมีขั้นตอนที่ 1 สุ่มโรงเรียนที่จะศึกษาโดยแยกตามประเภทของโรงเรียนในแต่ละภูมิภาค ซึ่งได้แก่ เหนือ ตะวันออกเฉียงเหนือ กลาง และใต้ ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้กลุ่มตัวอย่างมาจำนวน 20 โรงเรียน ขั้นตอนที่ 2 สุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาในแต่ละโรงเรียน ใช้วิธีการสุ่มคือ ระดับชั้น โดยสุ่มแบบแบ่งชั้น แยกเป็นนักเรียนระดับชั้นม.1-ม.6 ระดับชั้นละ 10 คน เมื่อดำเนินการเก็บข้อมูลแล้ว ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 1,193 ฉบับ ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงมีจำนวน 1,193 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีลักษณะเป็นแบบมาตรฐานค่า 5 ระดับ แบ่งเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบ ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพฤติกรรมตามปรัชญาเศรษฐกิจ ของพอเพียง และตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผล ซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้
(1) ความตรงเชิงเนื้อหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในด้านความตรงตามเนื้อหา ความครอบคลุมของเนื้อหาและความถูกต้องชัดเจนของภาษา โดยใช้ดัชนี IOC
(2) ความเที่ยง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของครอนบราค พบว่า มีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง .6583 ถึง .8818 และ (3) ความตรงเชิงโครงสร้าง โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ด้วยโปรแกรม LISREL พบว่า โนเดลการวัดมีความตรงเชิงโครงสร้าง การเก็บรวมข้อมูลด้วยวิธีส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติภาคบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความนัย ค่าความโด่ง ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด การวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามภูมิภาค โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการวิเคราะห์

ไม่เดลเชิงสาเหตุของค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษา โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ทางสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์ตรวจสอบความสอดคล้องของไม่เดลเชิงสาเหตุของค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียน มัธยมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้หลักการวิเคราะห์โมเดลลิสตร์

ผลการวิจัย

1. นักเรียนมีค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับค่อนข้างสูง โดยนักเรียนมีค่านิยมการเห็นคุณค่าและภูมิใจในความเป็นไทยสูงที่สุด และมีพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมาก โดยนักเรียนมีพฤติกรรมเห็นคุณค่าและภูมิใจในความเป็นไทยมากที่สุด เมื่อจำแนกตามภูมิหลัง พบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีระดับค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงมีระดับค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสูงกว่าเพศชาย นักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนและภูมิภาคต่างกันมีระดับค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนในโรงเรียนแต่ละประเภทมีระดับค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนในโรงเรียนที่เป็นที่โรงเรียนต้นแบบและนำร่องมีระดับค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนต้นแบบและนักเรียนในโรงเรียนนำร่อง เพียงอย่างเดียว

2. ไม่เดลเชิงสาเหตุของค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียน มัธยมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาจากค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างไม่เดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้แก่ ค่าไฟ-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 80.84 องศา อิสระเท่ากับ 122 ความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .998 นั่นคือ ค่าไฟ-สแควร์ แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่า ไม่เดลเชิงสาเหตุของค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีวัดความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 1 ค่าดัชนีวัดความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว ($AGFI$) มีค่าเท่ากับ 0.98 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 1 และค่าดัชนีรากกำลังสองเกลี่ยของส่วนที่เหลือ (RMR) มีค่าเท่ากับ 0.004 ซึ่งเข้าใกล้ศูนย์ ค่าเตยก็อโนรูปแบบมาตรฐานระหว่างตัวแปรสูงสุด ($Largest Standardized Residuals$) เท่ากับ 1.98 ซึ่งสนับสนุนว่าไม่เดลการวิจัยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และตัวแปรในไม่เดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรพหุติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้ร้อยละ 86

3. ตัวแปรค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ($VALUE$) ได้รับอิทธิพลทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) จากปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน ($SCHOOL$) ปัจจัยด้านสภาพ

แวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม (SOCIAL) ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล (PERSON) และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว (FAMILY) โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.67, -0.47, 0.30 และ 0.20 ตามลำดับ แสดงว่า หากนักเรียนได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้เห็นแบบอย่างการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากครู อู่ในโรงเรียนที่มีบรรยายกาศเอื้อต่อการเรียนรู้เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้รับการอบรมเลี้ยงดูและการปลูกฝังให้เห็นคุณค่าและปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากครอบครัว ครอบครัวมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ได้เห็นแบบอย่างการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองพร้อมทั้งมีผลการเรียนดี มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์และการคาดหวังในอนาคตสูง จะส่งผลให้นักเรียนมีค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสูงด้วย แต่ด้านนักเรียนคนเพื่อนที่มีลักษณะและพฤติกรรมการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและอยู่ในห้องถันที่มีขนาดนับธรมเนี่ยนประเพณีและวัฒนธรรมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมทั้งได้รับรู้ข้อมูล่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่อมวลชน จะส่งผลให้นักเรียนมีค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงต่ำ นอกจากนี้ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว (FAMILY) และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน (SCHOOL) ยังมีอิทธิพลทางอ้อมต่อค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (VALUE) ด้วย โดยส่งผ่านปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล (PERSON) มีขนาดอิทธิพลทางอ้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) เท่ากับ 0.16 และ 0.11

4. ตัวแปรพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (BEHAVIOR) ได้รับอิทธิพลทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) จากปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล (PERSON) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม (SOCIAL) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว (FAMILY) และค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (VALUE) โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.63, 0.19, 0.09 และ 0.10 ตามลำดับ แสดงว่า หากนักเรียนมีผลการเรียนดี มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์และการคาดหวังในอนาคตสูง ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้เห็นแบบอย่างการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากครู อู่ในโรงเรียนที่มีบรรยายกาศเอื้อต่อการเรียนรู้เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีการคุณเพื่อนที่มีลักษณะและพฤติกรรมการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อยู่ในห้องถันที่มีขนาดนับธรมเนี่ยนประเพณีและวัฒนธรรมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้รับรู้ข้อมูล่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่อมวลชน ได้รับการอบรมเลี้ยงดูและการปลูกฝังให้เห็นคุณค่าและปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากครอบครัว อู่ในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ได้เห็นแบบอย่างการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และมีค่านิยมที่เหมาะสมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จะส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่เหมาะสมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง นอกจากนี้เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางอ้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ที่ส่งผลต่อตัวแปรพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

(BEHAVIOR) พบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว (FAMILY) และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน (SCHOOL) มีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (BEHAVIOR) โดยส่งผ่านปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล (PERSON) และค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (VALUE) โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.37 และ 0.30 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม (SOCIAL) และปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล (PERSON) มีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (BEHAVIOR) โดยส่งผ่านตัวแปรค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (VALUE) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.04 และ 0.30 ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 1 และภาพที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าสถิติผลการวิเคราะห์แยกค่าสหสมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฟ่และการวิเคราะห์อิทธิพลของโภคแลดเชิงสาเหตุของค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษา

ตัวแปรผล ตัวแปรเหตุ	PERSON			VALUE			BEHAVIOR		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
FAMILY	0.53** (0.12)	-	0.53** (0.12)	0.36** (0.08)	0.16** (0.06)	0.20** (0.10)	0.47** (0.04)	0.37** (0.04)	0.10* (0.05)
SCHOOL	0.37** (0.09)	-	0.37** (0.09)	0.78** (0.18)	0.11** (0.05)	0.67** (0.19)	0.30** (0.09)	0.30** (0.05)	-0.01 (0.08)
SOCIAL	-	-	-	-0.47** (0.18)	-	-0.47** (0.18)	0.15 (0.08)	-0.04* (0.02)	0.19* (0.09)
PERSON	-	-	-	0.30** (0.11)	-	0.30** (0.11)	0.66** (0.10)	0.03* (0.01)	0.63** (0.10)
VALUE	-	-	-	-	-	-	0.09* (0.02)	-	0.09** (0.02)

ไฟว์-แสควร์ = 80.84 df = 122 P = 0.99 GFI = 1 AGFI = 0.98 RMR = 0.004

สมการโครงสร้างของตัวแปร	PERSON	VALUE	BEHAVIOR
RSQUARE	0.75	0.50	0.86

หมายเหตุ **P < .01, *P < .05 ตัวเลขในวงเล็บคือ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

TE = อิทธิพลรวม, IE = อิทธิพลทางอ้อม, DE = อิทธิพลทางตรง

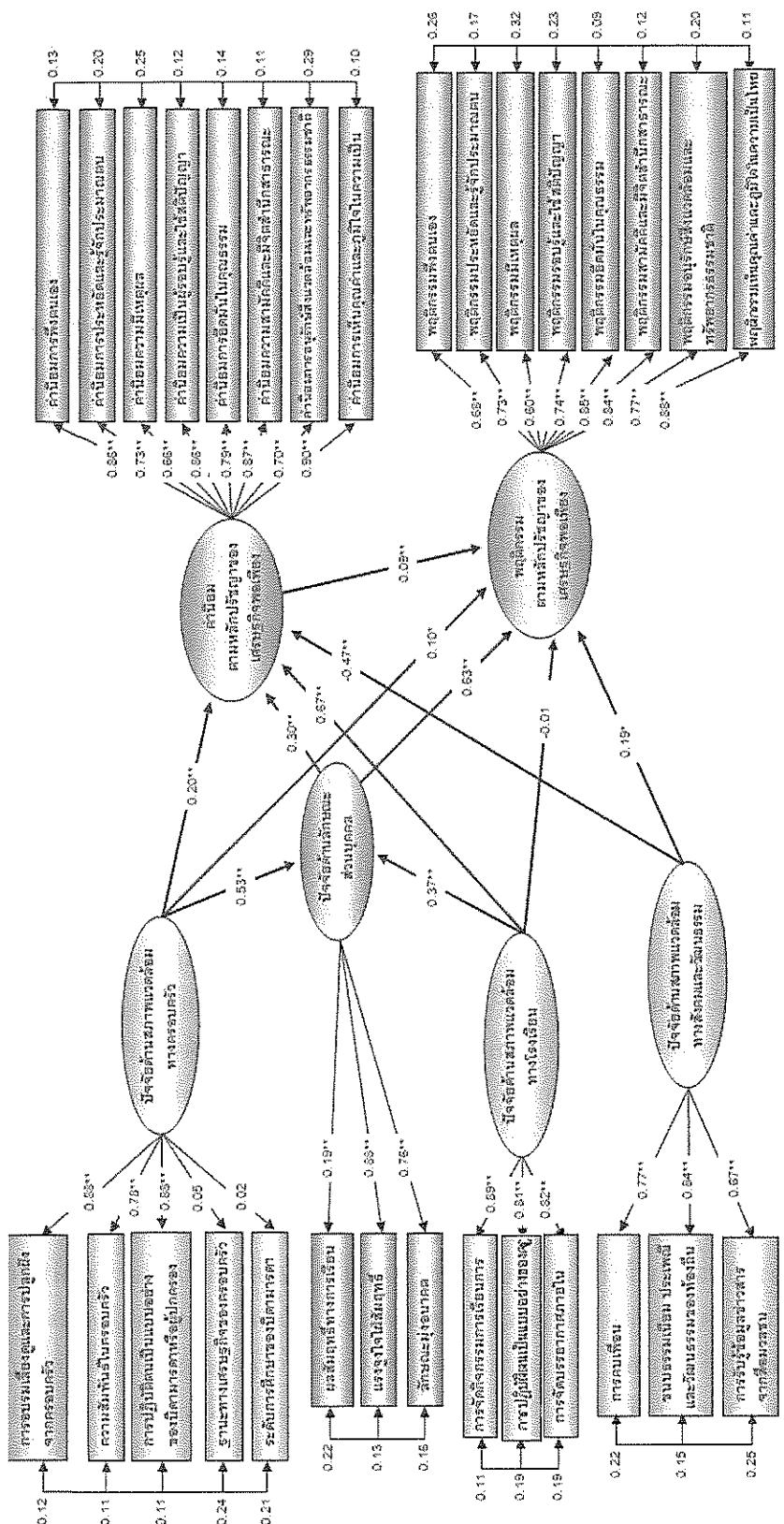
อภิปรายผล

1. นักเรียนมีค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ที่เป็นเห็นนี้อาจเนื่องมาจากการศึกษาเป็นนักเรียนในโรงเรียนที่มีการปลูกฝัง อบรมบ่มเพาะ เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กล่าวคือ เป็นนักเรียนในโรงเรียนด้านแบบการจัดกระบวนการเรียน การสอนและการบริหารจัดการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและเป็นนักเรียนในโรงเรียนนำร่อง ทดลองตัวอย่างชุดหน่วยการเรียนรู้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งโรงเรียนดังกล่าวให้ความสำคัญ ในการนำเสนอปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปอัจารศึกษาในสถานศึกษา ซึ่งมีเป้าหมายสำคัญเพื่อ ทำให้เด็กรู้จักความพอเพียง อบรมสั่งสอน ปลูกฝังให้นักเรียนมีความสมดุลทางเศรษฐกิจ สังคม ลั่งแวดล้อมและวัฒนธรรม โดยสอดแทรกแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้เข้าเป็นส่วนหนึ่ง ของหลักสูตร สาระการเรียนรู้ต่าง ๆ อันส่งผลให้นักเรียนมีค่านิยมและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ค่อนข้างสูง

2. โนมเดลเชิงสาเหตุของค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียน มีชัยศึกษา ซึ่งผู้วิจัยอภิปรายตามขนาดอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อค่านิยมและพฤติกรรมตาม ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมีชัยศึกษา ดังนี้

2.1 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนมีอิทธิพลรวมและอิทธิพลทางตรงในพื้นที่ทางบวก ต่อค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมีชัยศึกษาสูงสุด และมีอิทธิพลทางอ้อม ในพื้นที่ทางบวกต่อพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมีชัยศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่อง มาจาก สภาพแวดล้อมทางโรงเรียนมีอิทธิพลและบทบาทต่อพัฒนาการทางด้านความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมของนักเรียน ให้นักเรียนเห็นคุณค่าของหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและสามารถ นำมามปฏิบัติในการดำเนินชีวิต โดยครูมีบทบาทที่สำคัญที่สุดที่อยู่ข้างหลังเครื่องดูแล ให้ความรู้และนำ ลั่งสอนปลูกฝังให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการยึดถือหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาดำเนินชีวิต และเนื่องจากนักเรียนให้ความเคารพและเชื่อถือในตัวครูเป็นอย่างมาก การที่นักเรียนได้เห็นแบบอย่าง การดำเนินชีวิตครูตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จะทำให้นักเรียนเกิดการยอมรับ เชื่อและเห็น คุณค่าของดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เกิดเป็นพฤติกรรมเลียนแบบครู นอกจากนี้ การจัดบรรยากาศของโรงเรียนที่มีส่วนสำคัญในการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดค่านิยมตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง เนื่องจากนักเรียนใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในโรงเรียน การจัดบรรยากาศหรือกิจกรรม ต่าง ๆ เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง นักเรียนจะยอมรับและชื่นชมปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไป โดยไม่รู้ตัว ตลอดล่องกับ บุชิพ อ่อนโภคสูง (2522) ที่กล่าวว่า ครูเป็นบุคคลสำคัญที่จะเป็นผู้ปลูกฝัง และสนับสนุนให้นักเรียนยึดค่านิยมอันเป็นที่ยอมรับในสังคม จรินทร์ ศกุลสถา (2542) ที่กล่าวว่า ครูมีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างค่านิยมบางอย่างให้แก่เด็กได้ และ บรรเทา กิตติศักดิ์ (2548) ที่ได้ กล่าวว่า การศึกษาจากสถาบันการศึกษามีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังและการเปลี่ยนแปลงค่านิยม แก่นักเรียน

မြန်မာရှိသူများ၏အကြောင်းအရာများ၊ မြန်မာရှိသူများ၏အကြောင်းအရာများ၊

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แต่มีอิทธิพลทางอ้อมโดยส่งผ่านปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคลและค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกระบวนการเรียนการสอน การปฏิบัติดนเป็นแบบอย่างของครู และการจัดบรรยากาศภายในโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนั้น จะต้องขัดกระบวนการเรียนการสอน ปฏิบัติดนเป็นแบบอย่าง และจัดบรรยากาศในโรงเรียนให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี มีแรงจูงใจไฟสมฤทธิ์และลักษณะมุ่งอนาคตฐาน และเกิดค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อนำไปสู่การแสดงออกทางพฤติกรรม เพราะเมื่อนักเรียนได้รับการเรียนการสอน เห็นแบบอย่างจากครู และอยู่ในบรรยากาศที่เหมาะสมจะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ความคิด ประสบการณ์ ทำให้วินิจฉัยว่าถึงได้ควรยอมรับนั้นดีหรือไม่คุณค่า เมื่อแนวโน้มแล้ว นักเรียนจะนำไปยึดถือปฏิบัติก็เป็นพฤติกรรมที่เหมาะสมต่อไป ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของ ประสาร มาลาภูต ณ อุษณา (2523) ที่กล่าวว่า เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้ และมีประสบการณ์แล้ว จะเกิดการยอมรับเป็นค่านิยม ซึ่งค่านิยมจะทำหน้าที่เป็นทั้งมาตรฐาน ความคุณและกำหนดเป้าหมายแนวทางของพฤติกรรมและเป็นแกนกลางอันมั่นคงของการในการเสริมแรงจูงใจ ทัศนคติ ความสนใจและความตั้งใจ ซึ่งนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับค่านิยมนั้นในที่สุด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิวรรณ แสงกาศ (2550) ที่ศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านการเรียนการสอนไม่ส่งผลกระทบตรงต่อคุณภาพนักเรียน แต่ส่งผลกระทบอ้อมโดยส่งผ่านปัจจัยด้านผู้เรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วนิช ไม้ถึง (2548) ที่ศึกษาวิจัยพบว่า บรรยายศาสภายในโรงเรียน ไม่ส่งผลโดยตรงต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียน

2.2 ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคลมีอิทธิพลรวมและอิทธิพลทางตรงในทิศทางบวกต่อพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสูงสุด และมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางบวกต่อค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีย่อมเห็นคุณค่า ความสำคัญ ยอมรับ และปฏิบัติในค่านิยมและพฤติกรรมได้ง่าย และนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาเป็นช่วงวัยที่สามารถวางแผนในอนาคตเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในด้านต่าง ๆ รู้จักแก้ปัญหา และเลือกกระทำเพื่อให้สำเร็จผลตามความต้องการในอนาคต โดยมีแรงจูงใจให้เกิดความเพียรพยายาม มีเหตุผล รอบคอบ เอาไว้ใส่ต่อสิ่งรอบด้านในชีวิต ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นส่วนหนึ่งของค่านิยมและพฤติกรรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เมื่อนักเรียนยอมรับเห็นคุณค่า และมีทัศนคติที่ดีต่อการเข้าใจใส่ในการเรียน มีความปรารถนาที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้ประสบผลสำเร็จ และสามารถคาดการณ์ໄก แล้ววางแผนเพื่อรับผลดีหรือป้องกันผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ก่อนจะทำให้นักเรียนมีค่านิยมและพฤติกรรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสูง สอดคล้องตามทฤษฎีพัฒนาการทางจิตวิเคราะห์ของ Piaget ที่ได้กันพบว่าพัฒนาการทางจิตวิเคราะห์และค่านิยมของมนุษย์ ขึ้นอยู่กับความคลาดในการรับรู้กฎเกณฑ์และลักษณะต่าง ๆ เด็กในช่วงวัย 12 ปีขึ้นไป ที่มีพัฒนาการทางสติปัญญาดี สามารถเข้าใจบทบาทของตนเอง ใช้สติปัญญาในการแสวงหาค่านิยมของตนเองเพื่อนำไปสู่การ

คำแนะนำชีวิตเมื่อเป็นผู้ใหญ่ การศึกษาวิจัยของ นวลลดาอ อ แสงสุข (2544) และ ศิวพร สุทธิศันสนีย์ (2548) พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่างกัน เรณู จันทร์กุญ (2538) ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมทางจริยธรรมสูงด้วย และสอดคล้องกับ ดาวเดือน พันธุ์มนวนิ (2544) ที่ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะพื้นฐาน 3 ประการที่ก่อให้เกิดการพัฒนาทางจริยธรรมไว้ว่า ผู้ที่มีความเจตนาดีแล้วลามากจะยอมรับและเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำการพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งสูงกว่าผู้มีความคลาดเคลื่อน เพราะความคลาด เป็นเรื่องของความสามารถในการจัดระบบความคิด และแยกแยะความเป็นเหตุเป็นผลได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้จากการประมวลเอกสารและผลงานวิจัยของ ดุจเดือนและดวงเดือน พันธุ์มนวนิ (2550) พบว่า ลักษณะนุ่งอนุภาคเป็นตัวแปรเชิงเหตุของจิตลักษณะที่สำคัญของการมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการมีคุณธรรมจริยธรรมและตัวแปรเชิงเหตุของพฤติกรรมคนดีที่เก่งตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัวมืออิทธิพลทางตรงและทางอ้อมในพิษทางบวก ต่อค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนนั้นยังศึกษาอาจเนื่องจาก บุคคลารดาหรือผู้ปกครองมีความสำคัญต่อการหล่อลอมความคิด ทัศนคติ นิสัยใจคอ และ พฤติกรรมของนักเรียนให้มีการยอมรับ เห็นคุณค่า และสามารถดำเนินชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจ พลเพียง โดยผ่านการปลูกฝัง อบรม สั่งสอน ในการดำเนินชีวิตทุก ๆ ด้าน นอกจากนี้การที่นักเรียน ได้เห็นแบบอย่างจากพ่อแม่หรือผู้ปกครองในการดำเนินชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เช่น มีการจัดระเบียบของการใช้เงินให้เหมาะสมตามฐานะ ไม่ฟุ่มเฟือย ใช้ชีวิตที่เรียนรู้ง่าย มีการวางแผน การใช้จ่ายอย่างรอบคอบ มีการเก็บออมเงิน และเป็นผู้มีคุณธรรม ทำให้นักเรียนเกิดการเลียนแบบ ความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ส่งผลให้เกิดการยอมรับและเห็นคุณค่าของค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แล้วนำไปใช้ดือปฏิบัติต่อไป สอดคล้องกับ โสภณพ พุชนา (2542) ที่กล่าวว่า การเลี้ยงดูและการอบรมสั่งสอนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อค่านิยมของบุคคลและ ทำให้ค่านิยมของบุคคลแตกต่างกัน และบรรเทา กิตติศักดิ์ (2548) ได้กล่าวสอดคล้องกันว่า แบบแผน การเลี้ยงดูและการอบรมของครอบครัวเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงค่านิยม เพราะครอบครัว มีอิทธิพลเป็นอย่างมากในการกำหนดแบบแผนพฤติกรรมของเด็ก บุคลิกภาพ และค่านิยมที่บุคคล ยึดถือยิ่งนี้ ซึ่งมาจากการอิทธิพลของการอบรมจากครอบครัว นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิษัย ไมถึง (2548) และ ศิวพร สุทธิศันสนีย์ (2548) ที่ทำการศึกษาวิจัยพบว่า การอบรมเลี้ยงดู การปลูกฝังและการสนับสนุนจากครอบครัว การเป็นแบบอย่างของพ่อแม่มีอิทธิพลในการแสดงออกทาง พฤติกรรมของเด็กและวัยรุ่นในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมเชิงจริยธรรมและสมรรถภาพด้าน การใช้เหตุผลของนักเรียน

2.4 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมมืออิทธิพลทางตรงในพิษทางลบต่อค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนนั้นยังศึกษา ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุ

3 ประการ ดังนี้

ประการแรก การที่นักเรียนมีการรับรู้ถึงลักษณะและการปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของเพื่อน ลักษณะบนธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของท้องถิ่น และรับรู้ได้ถึงการนำเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่อมวลชนทั้งวิทยุ โทรทัศน์ และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ สูง แต่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาอยู่ในช่วงวัยรุ่น เป็นวัยที่มีพัฒนาการทางด้านจิตใจยังไม่เต็มโตเท่าที่ควร มีความเป็นตัวของตัวเองสูง ยึดถือความคิดของตัวเองเป็นใหญ่ ไม่ค่อยคำนึงถึงคนรอบข้าง นักทำอะไรตามใจตัวเอง อยู่ในช่วงของวัยเปลี่ยนแปลง ทำให้เกิดความสับสนอย่างมาก มีความขัดแย้งในการเลือกประพฤติ ปฏิบัติ หรือเห็นคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจนำไปสู่การยอมรับนับถือและเห็นคุณค่าในสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ ต่อต้านกฎระเบียบ บนธรรมเนียมประเพณีที่ดีงาม

ประการที่สอง ถึงแม้ว่าพื้นฐานทางวัฒนธรรมไทยตั้งแต่ในอดีตนั้นเอื้อต่อการดำเนินชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง หากพิจารณาในทางตรงกันข้าม วัฒนธรรมไทยปัจจุบันได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมต่างชาติตะวันตกและภูมิภาคตะวันออกตัวยเช่นกัน วัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลง มุ่งสร้างกระแสนิยมในสินค้าจนเกิดเป็นวัฒนธรรมของผู้นิยมบริโภคสินค้าและบริการอย่างไม่มีที่สิ้นสุด โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นยุคใหม่ จึงทำให้เกิดค่านิยมที่ตรงกันข้ามไปจากแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

ประการที่สาม ในปัจจุบันสื่อมีการนำเสนอเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ค่อนข้างมาก แต่นักเรียนอาจจะซึ้งไม่เข้าใจในความหมายหรือคุณค่าของหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจริง ๆ และในขณะเดียวกันสื่อก็ยังมีการนำเสนอเรื่องราวที่สะท้อนสังคมในเมือง ไม่ว่าจะเป็นความแตกแยกกันในสังคม สังคมไม่สมานฉันท์ ยกย่องวัตถุนิยม ชื่นชอบการใช้ของที่มีราคาแพง นับถือคนมีเงิน คนที่มีตำแหน่งสูง ซึ่งอาจส่งผลให้เยาวชนเกิดความสับสนและความไม่แน่ใจในลักษณะของการดำเนินชีวิตในด้านต่าง ๆ ของตน ไม่ว่าจะเป็นด้านแนวคิดหรือค่านิยมที่มักมองว่าสิ่งดี ๆ นากมายที่สิ่งที่ดีจะแต่บรรพนธุรุ่นเป็นเรื่องที่ตกยุคไม่ทันสมัย ไม่มีประโยชน์แต่กลับเดินรอยตามสังคมตะวันตกโดยยอมรับทุกสิ่งที่หลังไหลเข้ามาและล่วนใหญ่แล้วไม่มีการไตรตรองอย่างใช้สติก่อนว่าสิ่งที่รับมาเหมาะสมสมกับบริบททางมานาคมากน้อยแค่ไหน

2.5 ค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีอิทธิพลทางตรงต่อพุทธิกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษา เนื่องจาก ค่านิยมมีความสำคัญต่อพุทธิกรรมของบุคคล เพราะเป็นแรงจูงใจ กำหนด ตัดสิน ตัวนำและผลักดันให้บุคคลได้บุคคลนั่งปฏิบัติหรือแสดงพุทธิกรรมในสิ่งที่ตนเองสนใจ เมื่อบุคคลมีความเชื่อ ความคิด ยอมรับนับถือ และเห็นคุณค่าใน

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เกิดเป็นแรงผลักดันให้บุคคลปฏิบัติหรือแสดงออกถึงพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและยึดถือเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต เช่น การที่นักเรียนมีค่านิยม การประทัยด้วยรู้จักประมาณตนก็ย่อมส่งผลให้มีพฤติกรรมประทัยด้วยรู้จักประมาณตน กล่าวคือ เมื่อนักเรียนมีความเชื่อ ความคิด ยอมรับและเห็นคุณค่าในการกระทำที่เป็นการประทัยด้วยรู้จักประมาณตน ก็จะส่งผลให้นักเรียนกระทำ ปฏิบัติ หรือแสดงออกถึงการประทัยด้วยรู้จักประมาณตน หมายความกับอัตลักษณ์ รู้จักใช้และเก็บรักษาทรัพย์สินทั้งของตัวและส่วนรวมตามความจำเป็นและเกิดประโยชน์สูงสุดโดยคำนึงถึงฐานะและเศรษฐกิจของตนเอง ไม่ใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่ายหรือคระหนีด้วยเงินเดือนก็ไปด้วย หรือ นักเรียนมีค่านิยมความเป็นผู้รอบรู้และใช้สติปัญญา นักเรียนก็จะแสดงออกถึง พฤติกรรมรอบรู้และใช้สติปัญญา อันได้แก่ การมีความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน สามารถคิดวิเคราะห์และปฏิบัติตัวตามความรอบคอบ ระมัดระวัง รู้จักวางแผน มีสติ และปัญญาในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นประโยชน์พื้นฐานและนำไปใช้ในการปฏิบัติอย่างพอเพียง สอดคล้องกับ สุชาติธรรม (2531), พระสาร มาดากุล ณ อยุธยา (2523), ผดุง อารยะวิญญู และ ศรียา นิยมธรรม (2530) ที่กล่าวว่า ค่านิยมความสำคัญต่อพุทธิกรรมบุคคลพระเป็นแรงจูงใจ เป็นตัวกำหนด ตัดสิน และผลักดันให้บุคคลได้บุคคลหนึ่งปฏิบัติหรือแสดงพุทธิกรรมในสิ่งที่ตนเองสนใจ Raths, Harmin and Simon (1966, ล้างอิงในปริยาพร วงศ์อนุตรโภจน์, 2539) กล่าวว่า บุคคลสามารถแสดงออกถึงค่านิยม ด้วยการกระทำเพื่อชี้ให้เห็นว่าเรายอมรับนับถือในค่านิยมนั้นหรือไม่ ทั้งนี้ เพราะสิ่งที่เราเรียกว่าค่านิยมนั้นจะเป็นสิ่งนำทางในการดำเนินชีวิตตามปกติ หากบุคคลแสดงความนิยมนับถือในค่านิยมใด ๆ แต่ปฏิเสธที่จะปฏิบัติตามค่านิยมนั้นแล้วเห็นจะเรียกว่าเป็นค่านิยมองบุคคลไม่ได้ งานของ ดุลเดือน และดวงเดือน พันธุ์มนภิน (2550) ที่ได้ประมวลเอกสารและผลงานวิจัยพบว่า ค่านิยมที่ถูกต้องเหมาะสม เป็นตัวแปรเชิงเหตุของจิตลักษณะที่สำคัญของการมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันตนและการมีคุณธรรม จริยธรรมและเป็นตัวแปรเชิงเหตุของพุทธิกรรมคนดีที่เก่งตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ทฤษฎีค่านิยมของ Rokeach (1973) นักจิตวิทยาผู้มีบทบาทสำคัญที่สุดในการขยายขอบข่ายการวิจัยเกี่ยวกับค่านิยมออกไปอย่างกว้างขวาง เขายืนยันว่า ให้ใช้ค่านิยมเป็นตัวแปรหลักในการศึกษาพุทธิกรรมมนุษย์ เพราะค่านิยมเป็นแกนกลางในการก่อให้เกิดพุทธิกรรมด้านแรงจูงใจ ทัศนคติและความสนใจ นุษฐ์ ศรีสะอาด (2543) กล่าวไว้ว่า พุทธิกรรมด้านจริยธรรม เป็นเรื่องของการพิจารณาตัดสินใจ ประพฤติหรือกระทำโดยอาศัยหลักของค่านิยม ซึ่งค่านิยม คุณธรรม และจริยธรรมเป็นบรรทัดฐานของพุทธิกรรมเป็นแบบแผนสำหรับการตัดสินใจ เป็นแรงจูงใจ หรือผลักดันบุคคลให้แสดงพุทธิกรรมออกไปในทางดีหรือไม่ดี และ Kerlinger (1973) กล่าวว่า ค่านิยมของคนเรานั้น สามารถวัดได้จากพุทธิกรรม เอกคติหรือความคิดเห็นของคนเรา ทั้งนี้เนื่องจากค่านิยมเป็นการแสดงความนิยมชนชອบต่อบุคคลสิ่งของหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยการประเมินค่า และค่านิยมของคนเรานั้นจะแสดงออกในทิศทางดีหรือไม่ดี การทำหรือไม่ควรทำ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย พบว่า ในการเสริมสร้างค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของนักเรียนนั้นต้องคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องอันได้แก่ สักษณะส่วนบุคคล สภาพแวดล้อมทางครอบครัว สภาพแวดล้อมทางโรงเรียน และสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม ดังนั้น ผู้บริหาร ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมและพัฒนา ค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของนักเรียนดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูให้ความสำคัญในการพัฒนาส่งเสริมค่านิยมและพฤติกรรมตาม ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียน ด้วยการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและภายนอก ในโรงเรียนให้มีบรรยายภาคสนับสนุนให้นักเรียนมีค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเน้นให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของเศรษฐกิจพอเพียงโดยสอนสอดแทรกในรายวิชาต่าง ๆ

2. บิดามารดาหรือผู้ปกครองควรส่งเสริมค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจ พофเพียงของนักเรียน ด้วยการอบรมเลี้ยงดูเด็กอย่างถูกต้องเหมาะสม ให้ความรักความอบอุ่น สร้าง ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกในครอบครัว พร้อมทั้งปฏิบัติเป็นแบบอย่างที่ดี และควรเอาใจใส่ ในเรื่องการคุยพื้อนอกห้องเด็กและการรับรู้จากสื่อมวลชนของเด็กด้วย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนใน โรงเรียนทั่วไป และศึกษาทั่วไปในระดับอื่น ๆ และทำการเปรียบเทียบกับค่านิยมและพฤติกรรม ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนด้านแบบการจัดกระบวนการเรียน การสอน และการบริหารจัดการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและโรงเรียนนำร่อง ทดลองตัวอย่างขนาดใหญ่ของการเรียนรู้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. ควรมีการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพเกี่ยวกับบทบาทของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการเสริมสร้าง ค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หรือศึกษารูปแบบการดำเนินการในการปลูกฝัง ค่านิยมและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก มีความ ละเอียด อันนำไปสู่การพัฒนาค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียน ที่มีประสิทธิภาพ

บทสรุป

การวิจัยในครั้งนี้ ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ลักษณะส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อมทางครอบครัว เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษา และสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนและสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ดังนั้นในการเสริมสร้างและปลูกฝังค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียน ผู้บริหาร ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องการวางแผนจัดระบบการบริหารจัดการสถานศึกษา ด้วยการพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนโดยสอดแทรกภูมิปัญญาการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเข้าเป็นส่วนหนึ่ง ของหลักสูตรและสาระเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ เกิดแรงจูงใจที่จะยอมรับและเห็นคุณค่าของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งจะนำไปสู่ประพฤติปฏิบัติตามที่เหมาะสมตามปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง ครูจะต้องมีคุณสมบัติที่เหมาะสม เป็นคนดี มีคุณธรรมจริยธรรมสูง เป็นแบบอย่าง ที่ดีเหมาะสม พัฒนาตนเองให้มีทักษะในการสอน การถ่ายทอดความรู้ และส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ ของผู้เรียนให้มีค่านิยมและพฤติกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อม ภายในสถานศึกษาให้มีอิริยาบถดี การส่งเสริมปลูกฝังและพัฒนาค่านิยมและพฤติกรรมตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้และการปฏิบัติตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เอกสารอ้างอิง

- จรินทร์ ศุภลดาوار. (2542). จิตวิทยาวัยรุ่นกับการศึกษา. เรียบเรียนใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชูชิพ อ่อนโภคสูง. (2522). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ดวงเดือนและดูดูเดือน พันธุ์มนวนิว. (2550). หลักเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคล: ทฤษฎีและผลการวิจัยเพื่อสร้าง ดัชนีในแนวโน้มพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง. วารสารพัฒนารัฐศาสตร์. 47, 1 (27-79).
- ดวงเดือน พันธุ์มนวนิว. (2544). ทฤษฎีด้านไม้จิยธรรม การวิจัยและการพัฒนาบุคคล. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักกิจงานกิจการโรงพิมพ์ องค์การส่งเสริมศิริหราภรณ์ศึกษา.
- นาลดา แสงสุข. (2544). รายงานวิจัยเรื่องการศึกษาพัฒนาการเชิงจิยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย รามคำแหง.
- บรรเทา กิตติศักดิ์. (2548). เอกสารประกอบการสอนวิชาจิยธรรมทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล.
- บุญชุม ศรีสะคาด. (2535). การวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล. มหาสารคาม: ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.

- ประสาร นาลาภุ ณ อยุธยา. (2523). รายงานผลการวิจัยค่านิยมและความคาดหวังของเยาวชนไทย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรียวาพร วงศ์อนุคริโรจน์. (2539). อิทธิพลการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อส่งเสริมกรุงเทพฯ.
- พดุง อารยะวิญญา และ ครรยา นิยมธรรม. (2530). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อค่านิยมไทยของนักเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ.
- วันชัย ไม่ถึง. (2548). ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความต้องการของนักเรียนเข้ามัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิชแยกเมืองผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี.
- พิยวาร สุทธิ์สันติ์. (2548). การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุเชิงรั้งของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุชา จันทร์เอม. (2531). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพาณิช.
- สุทธิวรรรถ แสงกาศ. (2550). การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของคุณภาพนักเรียนโรงเรียนในฝัน. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไสวัลย์ นุชนาด. (2542). ค่านิยม (Value). กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ชลบุรี.
- เรณุ จันทร์กุญ. (2538). ความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์จากการเรียนกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Kerlinger, F.N. (1973). *Foundations of Behavioral Research*. New York: Holt, Rinehart and Winston, Inc.
- Rokeach, Milton. (1973). *The Nature of Human Values*. New York: A Division of Macmillan.